

«Έφυγε» την περασμένη Κυριακή 10 Μαΐου 2015, στα 81 του, ο Λεωνίδας Μάρκου.

Τα παιδικά του χρόνια σφράγισε ο ΕΑΜικός και αναγεννητικός αγώνας για την απελευθέρωση και την εφηβεία του, ο ΔΣΕ, το σλαβομακεδονικό SNOF και ο τιμημένος θάνατος «με το πολυβόλο στο χέρι» του μεγαλύτερου αδερφού του Αχιλλέα σε Γράμμο - Βίτσι.

Εσωτερικός μετανάστης με την οικογένειά του, «έχτιζε» στα εργοτάξια της εποχής.

Δεν φοβήθηκε τη Χούντα και δεν βρέθηκε τυχαία έξω από την πύλη του Πολυτεχνείου το 1973.

Πάντα με την «κομμουνιστική ιδέα», όπως έλεγε, αγαπούσε το δίκιο, τη μόρφωση, τη μουσική και το χορό. Προστάτευε τους αδικημένους, τους αδύναμους, τους νέους και τις καταπιεσμένες γυναίκες.

Δημοκράτης σε όλα του, γελαστός, μαχητής και αισιόδοξος, ανήσυχος και κριτικός, «λίγο ΚΚΕ και λίγο ΝΑΡ», μέχρι το τέλος.

Στη μνήμη του η οικογένειά του προσφέρει στο Πριν, που ο Λεωνίδας διάβαζε όσο μπορούσε, το ποσό των 200 ευρώ.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 17.5.2015